

Vida Nenadić u KCK - nezaboravno veće

Autor Ljuba
Wednesday, 18 March 2009
Poslednji put ažurirano Friday, 20 March 2009

19.03.2009. godine u organizaciji Kulturnog centra Kruševac u Beloj sali KCK, održana je promocija stvaralaštva Vide Nenadić. U prvom planu bila je promocija romana "Zoo Called London" i taj blok je vodila Jelena Protić Petronijević, urednica KCK, a prikaz romana dao je profesor i pesnik Veljko Stambolija.

Drugi deo promocije Vidinog stvaralaštva protekao je u znaku poezije i za taj deo zaduženi su bili Ljubodrag Obradović, Mikica Rakić i Spasoje ½. Milovanović.

Sve u svemu - jedno nezaboravno veće!

À

Veljko Stambolija
Vida Nenadić i Jelena Protić Petronijević

Spale u ulozi kritičara

S pogledom na Vidu

Veljko Stambolija
Vida Nenadić i Jelena Protić Petronijević

U publici je bilo i mladih

A i zamenik predsednika skupštine grada Kruševca Sinija Maksimović (u sredini)

Ljiljana Simić i Vida Nenadić - prijateljstvo nema granica

"Đ°ĐμĐ¾Đ³Ń€Đ°Đ'Đμ, Đ'Đ¾Đ±Ń€Đ¾ Ń~ŃfŃ,Ń€Đ¾", Ń,Ńf Ń~Đμ Đ, "Đ Đ°Đ'Đ¾Đ²Đ°Đ½
Ń,Ń€ĐμŃ»Đ", Đ'Đ°Ń~Đ°Đ³Đ°, Đ§Đ¾Đ»Đ°...
Đ•Đ° Đ°Ń€Đ°Ń~Ńf Ń~Ńf
Đ¿Đ°Ń€Đ°Ń,Ń€Đ°Đ•Đ,Ń€Đ°Ń,Đ Đ•Đ•Đ'Đ°Đ²Đ°Ń†Đ°: "ĐžĐ²Đ° Ń•Đμ Đ°ŃšĐ,Đ³Đ°
Ń†Đ,Ń,Đ° Ńf Ń~ĐμĐ'Đ½Đ¾Đ¼ Ń†ŃfĐ°Ńf!"

Đ'ĐμŃ™Đ°Đ¾
ĐjŃ,Đ°Đ½Đ±Đ¾Đ»Đ,Ń~Đ°

19.03.2009. Đ³Đ¾Đ'Đ,Đ½Đμ
19.00 - Đ°Đ•Đ»Đ• ĐjĐ•Đ»Đ• ĐšĐ!Đš
ĐŸĐ ĐžĐœĐžĐ!Đ~Đ°Đ• ĐjĐčĐ'Đ•Đ Đ•Đ»Đ•Đ"ĐčĐ'Đ•

Đ'Đ~Đ"Đ• Đ•Đ•Đ•Đ•Đ"Đ~Đ<

CITAT IZ ROMANA

Ovo
je
ovde u Zoo Called London

Dok ima prozora biÄŃe i
baÄŃti. I merdevina u njima. I onih koji se veru po njima. U
Zoo Called London su mi ti ljudi i te merdevine iz neke
baÄŃte u dogledu, omoguÄŃili da u svoju sobu u potkrovlju uÄŃem
kroz velux-ov prozor, nakon ÄŃito mi je vetar iznenada zalupio
vrata. Treba li da pomenem da su kljuÄŃevi od te ogromne kuÄŃte u kojoj
tih dana nije bilo nikog osim mene bili ostali unutra.

A
ovo je tamo.
Dok sam ÄŃjetala ulicama
UÄŃica, noseÄŃti niÄŃta u kesi, priÄŃla mi je ÄŃena da
me pita koliko koÄŃta to niÄŃta i gde sam ga
kupila. BaÄŃ sam se bila dobro uklopila. Bar ÄŃito
se tiÄŃe plastiÄŃnih kesa. I ÄŃito se tiÄŃe toga niÄŃega.

A
ovo sam ja koja putujem. Oдавde tamo i otud ovamo.

Mnogo
godina kasnije sam joÄŃi mnogo toga ÄŃito sam
godinama preÄŃutkivala, vrhovima prsiju prebacila direktno iz sebe na
virtualne stranice. One se bar svuda ÄŃitaju.

OBRAZLOÅ½ENJE Å½IRIJA

Na

TreÅžem Deretinom konkursu za neobjavljeni roman za nagradu "Miroslav Dereta", u periodu od 1. marta do 1. jula 2008. godine, stiglo je 126 rukopisa.

Ako bismo nekom zbirnom ocenom artikulisali recepciju rukopisa pristiglih na konkurs onda bi ona bez rutinskog uopÅjtavanja bila u pozitivnom smislu izveÅžte o tome da je ovde prikazan uzorak aktuelnog proznog stvaralaÅkog Åina dokaz ohrabrujuÅže, liÅne, autorske kreativne avanture i da je manje odjek neÅeg Åito bismo mogli uslovno, podvesti pod neki stilsko tematski mejnstrim srpske proze.

OhrabrujuÅža

Åinjenica je Åito vrlo mali broj autora skoro epigonski, u formi ubedljivog ili fingiranog pastiÅja, sledi neke veÅž prisutne prozne strategije a posebno one koje zagovaraju ali i primenjuju aseptiÅnu prefunktionalizaciju naracije, bez ikakvog osvajanja sveÅe, nove reÅenice. epifanijskog ludizma i stilsko-Åanrovskog avanturizma. Skoro iznenaÅujuÅža veza izmeÅu originalnosti i nepatvorenosti, ontoloÅke obnove i razmicanja granica. To je najbitnija potvrda koncepta, valjanosti i identiteta ovog konkursa.

Åiri koji je

viÅemeseÅno radio u sastavu Zoran Bognar (predsednik), Milica LiliÅž i Radivoj Åajtinac odredio je najuÅži izbor od 5 rukopisa. To su romani: Aleksandra NovakoviÅža, Sonje AtanasijeviÅž, Slavena RadovanoviÅža, Vide NenadiÅž i Marine Kostić.

Na

poslednjoj sednici Åiri je jednoglasno odluÅio da nagrada "Miroslav Dereta" za 2008. godinu (koja se sastoji od povelje, Åtampanja nagraÅenog rukopisa i novÅanog iznosa) pripadne Vidi NenadiÅž za roman "Zoo Called London"...

ObrazloÅenje

Åirija uz kratke opservacije rukopisa koji su uÅili u najuÅži izbor glasi ovako:

Roman Sonje AtanasijeviÅž "Ko je ubio Alfija" primer je otvorenog i odgovorno negovanog liÅnog proznog

postupka. Ono što ovom rukopisu, uslovno rečeno, sena otkrivala ko sve u dimenziju jeste "preračeno" kontekstualne scenografije, donekle i narativna silikonizacija, uticaj akribije kako u kristalizaciji likova tako i u podtekstu, ali mudro reciklirani podstupak "rađomonskog" presecanja i fokusiranja naracije aktera u tkanju sića i vešta kombinacija globalnih premisa, suptilne diferencijacije različitih identita u različitim iskaznim celinama... Sve su to potvrđene odlike spisateljske sigurnosti ali se u konačnom sudu ne može izbeći utisak da "preračeno" u diskursu u priličnoj meri limitira autora ku dokvalifikaciju.

Rukopis

Slavena Radovanovića "Nije bilo sunca" u tematskom smislu odjek je post-ratne neuroze. Rukopis je ispisan s lepo ostvarenom namerom da se kao najznačajniji pripovedni ali i metaknjiževni kontekst artikuliše porodica, pojedinac u porodici, splet intimnih i ličnih stremljenja i iskušenja i prepoznavanje krupnih i kardinalnih ili finih, suptilnih i malih okolnosti. Ponekad u, stilski ipak odmerenoj i disciplinovanoj, kombinaciji, reportaže i dnevnika s digresijsma, sa solidno ostvarenom diferencijacijom likova i u adekvatnim narativnim okolnostima ovo je roman u kom se pojedinačne ljudske drame ne gube u širokim deskripcijama i "epskom celulitu": Stilska lektura i spremnost autora mogli bi prevazići sitnice i kod upotrebe predefinisanih prideva i brzopogovornih, euforičnih leksema koji nisu ishod konteksta već gole tvrdnje.

Rukopis

Aleksandra Novakovića "Nakaza" dokazuje već poznatu činjenicu da je reč o stvaraocu izuzetne kreativne samosvesti, mudre, čak filozofske duhovitosti, u pozitivnom smislu preciznog stila. Međutim, nakon čitanja ovog rukopisa teško se može odoliti utisku da je reč o diskurzivno nabildovanoj minijaturi i, što i nije mana ako bi ceo roman imao jasni estetički prioritet upravo u razbijanju formi i prevazilaženju anarohske kriptografije. Upravo je Novaković primer izuzetnog "surfovanja" kroz anrove, obdaren, obrazovan i uspešan i u prozi i u eseju i beletristici i teroriji pa tako viđe čudi što se mesta lucidne tekstualne paradigme smenjuju s pravolinijskim belinama sićejne hronološke ambalaže.

Roman Marine Kostić

"Beli veo" u ravni je autorkinog književnog standarda. Nije, na žalost, ni jednim elementom, odskočio što ne znači da odlike odnegovane rečenice, dobre kompozicije i pitke naracije nisu prisutne, kao deo povoljnog utiska i ovde u ovom rukopisu. Bitna zamerka je diktatura svevidećeg, sveosećajućeg i svemislećeg naratora. Bez obzira kako to danas, u prostorima, današnje hermeneutike zvučalo i značilo, to u ovom slučaju, znači neodmereni narativni transport kroz različite subjekte, književne likove, gestove, povode, motivacije i predviđanja, podsticaje i ishode. Tu čitalac ima malo prostora za samoprepoznavanje, ostaje bez prijatne neizvesnosti i iznenađenja.

Nagrađeni

roman Vide Nenadić "Zoološki vrt zvani London", odnosno, "Zoo Called London" bez ustezanja - pravo je otkrovenje, u svakom smislu te reči. Pre svega, reč je o neposrednosti književnog postupka koji to i nije već, pre uslovno rečeno poetika sadržajne a istovremeno

i nepoÅ¡tedne preotvorenosti, strast i invencija u iskuÅ¡enjima u odlomcima, znacima, Å¡iframa i komadiÅ¡tima liÅ•ne i generacijske istorije i prozna artikulacija tog pikarskog intimnog mikrokosmosa kao sadrÅ¾aj javnih i tajnih dÅ¾epova na telu i duÅ¡i, egzodus mladih iz zemlje, struÅ•no reÅ•eno zaviÅ•aja, bajato reÅ•eno, domovine bombardovanje, pakao politike i politika pakla, razliÅ•ito shvatanje liÅ•nog samouniÅ¡tenja i samospasenja. Bez ikakvih tragova uticaja i idolopoklonstva, lirski pakao mladosti, kombinovanom s neizvesnim poverenjem u ljubav i samoizleÅ•ivi karakter nostalgije i druge neizbeÅ¾ne utopije, zaviÅ•ajni koncentri i prividi lica u naliÅ•ja, vera, ljubav i nada. PriguÅ¡eni erotizam i globalizam, rok, mirisi i rodni jezik, poezija, muzika i stranstvovanje, glad za prijateljstvom, Å•uvanje bliÅ¾njih, pomen na otkrivene tajne, dva jezika u svesti i disanju, nekoliko civilizacija u samooslobaÅ¡anju i preÅ¡ivljavanju, melanÅ¾ i posleistorijskih spomenara, sitnice i spomenici, modrice i citati, stihovi i dokumenta, sve to kljuÅ•a u romanu komponovanom kao strasna agenda, neposredno, poetski hrabro, s epifanijskim otkriÅ¡tima oko kojih mogu zaÅ•eti Å•itave nove povesti. Pikarski amanet jednoj generaciji i jednom vremenu, jednoj nepriliÅ•noj prilici ili priliÅ•noj neprilici Srbije, Evrope i sveta. Hrabro, uzbudljivo, neoptereÅ¾eno, bez treme od svakog stilskog modela, Å•itko u "jednom cugu!"

UruÅ•enje

nagrade "Miroslav Dereta" Vidi NenadiÅ¡ i promocija nagraÅ•enog romana "Zoo Called London" obaviÅ¡e se u OpÅ¡tini Å€eukarica poÅ•etkom decembra.

U

Beogradu, 30. septembar 2008.

Zoran

Bognar, predsednik

Radivoj Å¡ajtinac

Milica

LiliÅ¡iÅ•